

ΠΕΛΤΙΚΟΓΛΟΥ: Θα πρέπει κάπως να συντομεύσουμε και μετά θα μπορούμε στο διάλειμμα υποχρεωτικά. Το θέμα το οποίο θα σας αναπτύξω, είναι περί Κανονισμού Οργανώσεως Δημοτικών Βιβλιοθηκών. Επειδή έχω διαπιστώσει ότι πολλές Δημοτικές Βιβλιοθήκες έχουν διάφορους οργανισμούς, και όταν λέμε οργανισμό εννοούμε τον κανονισμό συστάσεως λειτουργίας της Βιβλιοθήκης, ο οποίος διαφέρει από τον κανονισμό εσωτερικής λειτουργίας της Βιβλιοθήκης, κάτι που σε ορισμένες Βιβλιοθήκες, έχω την εντύπωση και την αίσθηση, ότι συγχέονται. Ο κανονισμός οργανώσεως με τον κανονισμό εσωτερικής λειτουργίας της Βιβλιοθήκης και επειδή σκοπός μας είναι η συνεργασία και η ομοιομορφία όσο το δυνατόν να επιτευχθεί μεταξύ των Δημοτικών Βιβλιοθηκών, να υπάρχει μια συνεργασία, και αυτή η συνεργασία απαιτεί να υπάρχουν και ομοιόμορφοι κανονισμοί και όσο το δυνατόν εσωτερικοί κανονισμοί λειτουργίας των Βιβλιοθηκών, έχω συλλέξει και από διάφορους άλλους ξένους Οργανισμούς και προσπάθησα να κάνω ένα συμπίλημα. ούτως ώστε να μπορέσω να σας εκθέσω τα περί οργανώσεως και πώς υλοποιείται η οργάνωση αυτή, ούτως ώστε να ανταποκριθεί η Βιβλιοθήκη στο σκοπό για τον οποίο κτίστηκε.

Πρέπει να σας πω κατ' αρχάς ότι οι Δημοτικές Βιβλιοθήκες έχουν συσταθεί και συστήνονται, βάσει του Προεδρικού Διατάγματος 410/95 το τελευταίο, με ΦΕΚ Α τεύχος 231 και μπορούμε να ανατρέξουμε στα άρθρα 203 κατά βάση όπου εκεί δίδεται το δικαίωμα στους Δήμους, στους Δημάρχους, να συστήνουν Νομικά Πρόσωπα, μεταξύ αυτών ως Νομικό Πρόσωπο αναφέρεται και η Βιβλιοθήκη, όπου εκεί υπάρχουν και ορισμένες άλλες παραπομπές σε άλλα άρθρα του ίδιου Π.Δ. στα άρθρα 198, 199, 200, όπου εκεί αναφέρονται λεπτομέρειες οι οποίες ενδιαφέρουν την οργάνωση, χρηματοδότηση, σύσταση, διοίκηση των Δημ. Βιβλιοθηκών. Αυτό νομίζω σας είναι αρκετά χρήσιμο να το γνωρίζετε, γιατί πολλά ερωτήματα και πολλά κενά και ασαφή, σας τα λύνει αυτό το Π. Δ/γμα, όσον αφορά σύσταση, λειτουργία, οργάνωση, χρηματοδότηση, ιδιοκτησία, πρόσληψη υπαλλήλων, προσδιορισμός υπαλλήλων, σαν Νομικό Πρόσωπο Δημοσίου Δικαίου.

Κάθε Βιβλιοθήκη λοιπόν, πρέπει να έχει τον κανονισμό λειτουργίας της. πράγμα το οποίο και της προσδίδει τη νομική της υπόσταση. Καμία Βιβλιοθήκη δεν μπορεί να έχει νομική υπόσταση, εάν δεν έχει αυτό τον κανονισμό οργανώσεως, λειτουργίας, ο οποίος

επικυρώνεται από το Διοικητικό Συμβούλιο, στη συνέχεια από το Δημοτικό Συμβούλιο και τελικά πάει στη Νομαρχία κι από κει στο ΦΕΚ όπου δημοσιεύεται.

Ο κανονισμός της Βιβλιοθήκης, ή όπως αλλιώς λέγεται ο Οργανισμός της Βιβλιοθήκης, συνακολουθείται απ' τον κανονισμό εσωτερικής λειτουργίας αυτής, όπου αναλύονται τα όσα αναφέρονται στον κανονισμό, καταστατικό της Βιβλιοθήκης, αυτό στην ουσία είναι, η διάρθρωση των υπηρεσιών, τα καθήκοντα και οι αρμοδιότητες εκάστης υπηρεσίας και υπευθύνου, γενικά ο τρόπος λειτουργίας της Βιβλιοθήκης που φτάνει μέχρι την αναφορά στις ώρες λειτουργίας της Βιβλιοθήκης.

Ο κανονισμός-οργανισμός μίας Βιβλιοθήκης, μεγάλης ή μικρής πρέπει να προσδιορίζει και να αναφέρει, έχω συμπίξει τα βασικότερα που πρέπει να περιέχονται, τα κατωτέρω: 1) Τον φορέα που ανήκει και απ' τον οποίο εποπτεύεται, κάτι που προσδιορίζει τον χαρακτήρα και την υπόσταση της, (Δημοτική, Εθνική, Δημοσία, Πανεπιστημιακή, Οργανισμού, Ιδρύματος, Σωματείου κ.λπ.) 2) Την έδρα και το χώρο στέγασης της. Δηλαδή πού εδρεύει μέσα στο χώρο του Δήμου, για να μιλήσουμε ακριβολογούντες για τις Δημοτικές Βιβλιοθήκες, ή σε ενοικιαζόμενο χώρο; Εάν μπορεί να ενοικιάζει άλλους χώρους, για ικανοποίηση αναγκών της. 3) Σφραγίδα. Οα πρέπει να περιγράφεται λεπτομερώς η σφραγίδα της Βιβλιοθήκης. Μάλιστα μπορεί να έχει δύο σφραγίδες. Μία για την επίσημη παρουσίαση της Βιβλιοθήκης, ως Ιδρύματος, Νομικού Προσώπου, και μία για τη σφράγιση των βιβλίων. 4) Τους σκοπούς, στόχους και την αποστολή της. Δηλαδή, ότι λειτουργεί ως επίσημο δημοτικό κέντρο και αρχείο της πνευματικής παραγωγής, μάλιστα εάν υπάρχει, της δημοτικής περιφέρειας, κάτι που επιτυγχάνεται με τη συλλογή και την επεξεργασία των βιβλίων αυτών και βέβαια με τη διακίνηση τους στη συνέχεια στο αναγνωστικό κοινό.

Ως σκοπός τίθεται η συνεχής ενημέρωση και ο εμπλουτισμός αυτής. Να εμπλουτίζεται όσο γίνεται, ευρύτερα, με αντιπροσωπευτικά έργα παγκόσμιας παραγωγής, ειδικότερα δε με εκδόσεις γενικού, πληροφοριακού περιεχομένου βιβλία, περιοδικά και εγκυκλοπαίδειες. 5) Ότι λειτουργεί ως το αντιπροσωπευτικό Πνευματικό Κέντρο του Δήμου και να συνεργάζεται με τις λοιπές Δημοτικές Βιβλιοθήκες, αυτό θα πρέπει να αναφέρεται, σε διάφορα επίπεδα, επιστημονικά, πρακτικά, οργανωτικά, ακόμη και σε θέματα δανεισμού μεταξύ των Βιβλιοθηκών. 6) Την απόκτηση υλικού. Με ποίο

τρόπο αποκτά τα βιβλία και εμπλουτίζει τις βιβλιακές της συλλογές. Με αγορές; με δωρεές; με κληρονομίες; με ανταλλαγές πολλαπλών βιβλίων από άλλες βιβλιοθήκες;

7) Τους πόρους αυτής. Κύριος χορηγός είναι ο Δήμος, δεδομένου ότι η Δημοτική Βιβλιοθήκη είναι ένα Νομικό Πρόσωπο Δημοσίου Δικαίου ιδρυθέν και συσταθέν υπό του Δήμου, για την πνευματική καλλιέργεια των δημοτών. Επίσης, πόρους μπορεί να εξασφαλίσει μία Βιβλιοθήκη, αυτό το θέτω σαν μια δική μου πρόταση, το έχω θέσει και άλλες φορές και τίθεται και υπό τη δική σας κρίση αυτό και κυρίως των Δημοτικών Συμβουλίων και των Δημάρχων, πόρους μπορεί να εξασφαλίσει μία Δημοτική Βιβλιοθήκη από μία συμβολική ετήσια συνδρομή των μελών της Βιβλιοθήκης για την κάλυψη έκτακτων και μη προβλεπομένων δαπανών απ' τον προϋπολογισμό και άλλων τίνων αναγκών, από την πώληση φωτοτυπιών και φυσικά από δωρεές. Από πρόστιμα, που πρέπει να εισπράττει από τους αναγνώστες που απώλεσαν ή κατέστρεψαν τα βιβλία. Και τέλος, από ρήτρες καθυστέρησης στην εκπλήρωση συμβατικών υποχρεώσεων.

8) Εάν η Δημοτική Βιβλιοθήκη είναι Δανειστική ή όχι. Όλα τα προβλεπόμενα κατά τον δανεισμό, διαδικασία, αριθμό διδομένων βιβλίων, χρόνος δανεισμού, κυρώσεις σε περίπτωση καταστροφής ή απώλειας δανεισθέντος βιβλίου κ.ά. αναφέρονται στον κανονισμό εσωτερικής λειτουργίας της Βιβλιοθήκης. 9) Εάν δέχεται συγκεκριμένο αναγνωστικό κοινό, ή δέχεται όλους τους δημότες, αδιακρίτως γένους και ηλικίας, μορφώσεως, ακόμη και άτομα με ειδικές δυνατότητες. Φυσικά στην περίπτωση μας δεχόμεθα ανεξαρτήτως όλους τους δημότες. 10) Την διοίκηση της Δημοτικής Βιβλιοθήκης, προκειμένου δε περί Διοικητικού Συμβουλίου, θα αναφέρεται ο αριθμός των μελών του Δ. Σ που συγκροτείται. Θα αναφέρεται ποίοι αποτελούν μέλη του Δ.Σ. άτομα του Δημοτικού Συμβουλίου ή και άτομα εκτός αυτού, έχοντα τα ειδικά προσόντα, αυτό πρέπει να τονιστεί αν και είναι εδώ ο πρόεδρος του Δημ. Συμβουλίου, για να έχει αποτελεσματικότερη απόδοση η Βιβλιοθήκη, άτομα έχοντα ειδικά προσόντα ει δυνατόν και τις γνώσεις, για να ανταποκριθούν στην υλοποίηση των στόχων και στην αποστολή της Βιβλιοθήκης. Ποιες είναι οι αρμοδιότητες του Δ.Σ.

Τέλος. Θα πρέπει να αναφέρει τη δυνατότητα προσλήψεως υπαλλήλων ως μονίμων ή και με σύμβαση ιδιωτικού δικαίου περιορισμένου χρόνου ή και αορίστου, συμφώνως προς τους νόμους και κανονισμούς που διέπουν τους ΟΤΑ. Ο αριθμός των υπαλλήλων κατά υπηρεσία, ομιλούντες πάντοτε για μεγάλες Βιβλιοθήκες, Εθνικές, αλλά και στην περίπτωση των Δημοτικών Βιβλιοθηκών, όπου οι υπηρεσίες δεν είναι ανεξάρτητες μεν, αλλά αλλησυμπληρούμενες, δεδομένου ότι ο αριθμός είναι μικρός, δύναται να αναφέρεται στον κανονισμό εσωτερικής λειτουργίας της Βιβλιοθήκης. Κανονικά στον Κανονισμό Οργανώσεως δεν αναφέρονται τα άτομα κατά ειδικότητα που αποτελούν το υπαλληλικό προσωπικό της Βιβλιοθήκης, αλλά στον εσωτερικό κανονισμό της λειτουργίας.

Πολλές φορές αυτό συγχέεται, και βλέπεις το άρθρο αυτό στον οργανισμό, π.χ. γραμματεύς, καταλογογράφος, επόπτης αναγνωστηρίου αν υπάρχει, κλητήρας κ.λπ. Στην περίπτωση των Δημοτικών Βιβλιοθηκών, όπου ο αριθμός των εργαζομένων βιβλιοθηκονόμων είναι μικρός, δύναται να αναφέρεται αυτός και στον κανονισμό συστάσεως της Βιβλιοθήκης ή στον κανονισμό αυτής, όπου θα αναφέρονται και τα της εξελίξεως της σταδιοδρομίας αυτών.

Ο χαρακτήρας και οι στόχοι μιας Βιβλιοθήκης είναι δύο πραγματικά στενά συνδεδεμένα μεταξύ τους πράγματα, αφού είναι φανερό και έκδηλο ότι άλλος θα είναι ο χαρακτήρας της Βιβλιοθήκης, η οποία στοχεύει να συμβάλλει γενικά στην πολιτισμική και πολιτιστική ανάπτυξη, την ενημέρωση των αναγνωστών επί της εξελίξεως της τεχνολογίας, την ενημέρωση γενικά των αναγνωστών επί παντός επιστητού. Γενική Βιβλιοθήκη. Κατηγορία στην οποία ανήκει και η Δημοτική Βιβλιοθήκη, και άλλος ο σκοπός της Βιβλιοθήκης, η οποία ορίζεται στον κανονισμό αυτής, ότι σκοπεύει στην ικανοποίηση των αναζητήσεων του ακαδημαϊκού λ.χ. κόσμου των φοιτητών κάποιου πανεπιστημίου, ή κάποιας σχολής του Πανεπιστημίου, λ.χ. Ιατρική Βιβλιοθήκη. Ομιλώντας για Δημοτικές Βιβλιοθήκες, δεν είναι νοητή η διάκριση μεταξύ κατηγοριών αναγνωστών. Όλοι οι δημότες έχουν το δικαίωμα να προσέρχονται και να διαβάζουν ή να δανείζονται βιβλία, εκτός των χρηστικών βιβλίων, δηλαδή λεξικά. εγκυκλοπαίδειες.

Στο σημείο αυτό πρέπει να τονίσουμε, ότι στο εισαγωγικό του κανονισμού της Δημοτικής Βιβλιοθήκης, πρέπει να τονίζεται και να αναφέρεται σαφέστατα ο ρόλος της Βιβλιοθήκης και η συγκεκριμένη προσφορά της ως του συμπληρωματικού φορέως της εις τα σχολεία παρεχομένης εκπαίδευσεως, ότι αποτελεί τη συνέχεια του σχολείου, το δεύτερο σχολείο του μαθητή, του σπουδαστή, εκτός του χώρου του σχολείου στις ελεύθερες ώρες του, όπου μπορεί να συνδυάσει την αναψυχή με το διάβασμα, τη μόρφωση. Όπως οι συγκεκριμένες εκείνες Λαϊκές Βιβλιοθήκες αμερικανικού τύπου, όπου υπάρχουν στη διάθεση του αναγνώστη φιλμς, δίσκοι, φωτογραφίες, κομπιούτερ, τώρα η δυνατότητα προσβάσεως στο internet, ως και άλλα πολλά ψυχομαθησιακά μέσα. Μία Δημοτική Βιβλιοθήκη πρέπει να περιέχει στις συλλογές της όλα τα αντιπροσωπευτικά βιβλία όλων των επιστημών και εξωσχολικά ψυχοπαιδαγωγικά βιβλία.

Για να υλοποιηθούν οι σκοποί και οι στόχοι της συστάσεως μιας Δημοτικής Βιβλιοθήκης και για την περίπτωση μας, πρέπει να παρέχει αδιακρίτως σε όλους τους δημότες πάσης ηλικίας το δικαίωμα της συνεχούς ενημερώσεως και πληροφορήσεως επί παντός θέματος. Να καταστεί μία από τις εναλλακτικές λύσεις στις τόσες άλλες επιλογές του πολίτη, στη διάρκεια του ελεύθερου χρόνου του, ιδιαίτερα του μαθητή. Στην επιτυχία του στόχου αυτού μεγάλο ρόλο παίζει η μόρφωση, οι γνώσεις καθώς και η διάθεση του βιβλιοθηκάρου να εξυπηρετήσει τον αναγνώστη και μάλιστα το μικρό παιδί και να το κάνει να αγαπήσει τη Βιβλιοθήκη. Τα όσα λέγονται για τους μαθητές ισχύουν και για τους εκπαιδευτικούς, οι οποίοι θα βρουν στη Δημοτική Βιβλιοθήκη τα θέματα εκείνα με τα οποία θα αναλύσουν και θα επεξηγήσουν το συγκεκριμένο μάθημα στους μαθητές.

Στον Εσωτερικό Κανονισμό της Λειτουργίας θα πρέπει να αναφέρεται η μορφή συνεργασίας του βιβλιοθηκάρου με τους εκπαιδευτικούς με σκοπό την ευαισθητοποίηση του μαθητή να επισκέπτεται τη Βιβλιοθήκη. Στη συνεργασία αυτή του βιβλιοθηκάρου και εκπαιδευτικού θα πρέπει να συμπεριλαμβάνεται και η συνεργασία στην επιλογή και υπόδειξη των σχετικών εκείνων και ωφελίμων βιβλίων, για τον εμπλουτισμό της Βιβλιοθήκης και την εγκυκλοπαιδική επιμόρφωση μαθητών και λοιπών αναγνωστών γενικά. Τέλος, να αποτελεί εν μέσω του Δήμου, ένα Πνευματικό Κέντρο, το οποίο θα συμβάλει στην πολιτιστική, πολιτισμική, πνευματική και κοινωνική ανάπτυξη και ανέλιξη των δημοτών με την διοργάνωση κατά καιρούς διαφόρων εκδηλώσεων σε συνεργασία ενίοτε με τα εκπαιδευτικά ιδρύματα.

Εδώ θα είναι και ο ρόλος για να υπερισχύσουμε των σχολικών βιβλιοθηκών και να διακριθούμε. Δηλαδή να οργανώνει η Δημοτική Βιβλιοθήκη διαλέξεις επίκαιρες, συζητήσεις επί θεμάτων της επικαιρότητας και άλλες με θέματα ενδιαφέροντα και επικοδομητικά. Να οργανώνει εκθέσεις, λ.χ. τη βιβλιοπαραγωγή, εάν υπάρχει βεβαίως, της δημοτικής περιφέρειας ή και ευρύτερα. Να διοργανώνει εκθέσεις έργων τέχνης, καρπούς των προσπαθειών των μαθητών της περιφέρειας. Να διοργανώνει διαγωνισμούς εκθέσεως ιδεών, ποιήσεως, ζωγραφικής και άλλων δραστηριοτήτων μεταξύ της μαθητικής κοινότητας ή και ευρύτερα μεταξύ των δημοτών και να βραβεύονται οι πρωτεύοντες με ένα καλό ψυχοπαιδαγωγικό και ηθικοπλαστικό βιβλίο.

Αυτά εν συντομία όσον αφορά τον Οργανισμό και το τι πρέπει να κάνει για να ανταποκριθεί μια Βιβλιοθήκη, να καταστεί επαρκής και να ικανοποιήσει το στόχο της, που είναι ακριβώς η διάδοση της γνώσης μεταξύ των δημοτών. Όσον αφορά την εσωτερική λειτουργία, κάθε Βιβλιοθήκη μπορεί να έχει τη δική της ιδιομορφία, διότι εξαρτάται από το ποιες υπηρεσίες διαθέτει, πόσους υπαλλήλους έχει, πώς κατανέμονται και επιμερίζονται οι υπάλληλοι και οι ευθύνες και οι υπευθυνότητες αυτών, για αυτό το λόγο δεν μπορεί να δοθεί ένα σπάνταρ σχήμα, αλλά μπορεί να υπάρχει μία ομοιομορφία όσον αφορά τις υπευθυνότητες μεταξύ ιδίων υπευθυνοτήτων μεταξύ των Βιβλιοθηκών.

Πιστεύω σε μια συνεργασία την οποία επιδιώκουμε και αυτός είναι ο σκοπός μας, όλες οι Βιβλιοθήκες να συνεργαζόμεθα και να έχουμε κάτι κοινό και λειτουργικό και οργανωτικό. Νομίζω με κάποια συζήτηση και με κάποια ενημέρωση μας, όλων μας, μπορούμε κάποια στιγμή να καταστήσουμε ένα μόνιμο και ομοιόμορφο Οργανισμό, και Κανονισμό Εσωτερικής Λειτουργίας με προοπτική φυσικά πάντοτε την ανάπτυξη και διοργάνωση της Βιβλιοθήκης, όπως φερ' ειπείν υπάρχει στο δικό μας κανονισμό, όπου προβλέπονται για το μέλλον ορισμένες προσλήψεις, ορισμένες κατηγορίες υπαλλήλων που φυσικά σήμερα δεν τις έχουμε. Διότι αν παρ ελπίδα σήμερα μας τύχει μια ευκαιρία και δεν αναφέρεται στον Οργανισμό η δυνατότητα για πρόσληψη, δεν θα μπορέσουμε και θα γίνουν αυτά τα οποία γίνονται σε άλλες Βιβλιοθήκες και στην Εθνική Βιβλιοθήκη, όπου προσλαμβάνονται, απολύονται υπάλληλοι κατά καιρούς και ξαναπροσλαμβάνονται και γίνεται ένα χάος. Αυτά τα λίγα θα ήθελα να σας πω, δεν ξέρω αν έχετε κάποια ερώτηση.

ΙΓΓΛΕΣΗ: Οα ήθελα να σας ευχαριστήσω, κύριε Πρόεδρε, να σας συγχαρούμε, με την κυρία Ζούρου είμαστε υποχρεωμένες να φύγουμε, να πάμε σε σχολείο, σε εκδήλωση, αν τα καταφέρουμε και τελειώσουμε νωρίς θα ξαναγυρίσουμε, πιστεύω ότι θα σας ξαναβρούμε εδώ πέρα.

ΠΕΛΤΙΚΟΓΛΟΥ: Αυτά τα τελευταία όμως ενδιαφέρουν εσάς τις δύο ιδιαίτερα και όχι μόνο της πλατείας του Δήμου για εσάς, ο νούν νοείτο, αλλά ορισμένα που γίνονται εδώ, να γίνονται μέσα στα πλαίσια της Δημοτικής Βιβλιοθήκης, θα ήταν καλύτερο.

ΤΣΟΥΛΟΥΧΑΣ: Κύριε Πελτίκογλου, παρ' ότι η Βιβλιοθήκη είναι στο Δήμο μας ένα Νομικό Πρόσωπο ξεχωριστό, παρ' όλ' αυτά, νομίζω, γι' αυτό το λόγο είμαι και στο Διοικητικό Συμβούλιο του Πολιτιστικού Κέντρου και γίνεται μια κοινή προσπάθεια και πάντα προγραμματίζεται στις εκδηλώσεις, ο ένας να ενημερώνει τον άλλο. έτσι ώστε να μην υπάρχει αυτό το πρόβλημα. Νομίζω ότι ειδικά στο Δήμο μας είμαστε αρκετά... παρ' όλ' αυτά όμως μπορούμε να βελτιωθούμε.

ΗΛΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Στον κανονισμό λειτουργίας της Βιβλιοθήκης, μπορείτε να περάσετε όποιους περιοριστικούς ή άλλους όρους ως προς τη χρήση του βιβλίου και με οικονομικά, εισπρακτικά θέματα. Ο καταστατικός χάρτης, ας το πούμε έτσι, που ιδρύει κανείς, ένας φορέας, ο Δήμος δηλαδή, τη Βιβλιοθήκη, μπορεί να εμπεριέχει και τον οργανισμό του, τον οργανισμό εσωτερικής υπηρεσίας με τις προβλεπόμενες θέσεις και την κατάσταση του προσωπικού, έρχεται μετά και εξειδικεύει με τον κανονισμό λειτουργίας. Για τον κανονισμό αρκεί η επικύρωση απ' το Δημοτικό Συμβούλιο. Του επιβάλλεις το κόστος του βιβλίου τουλάχιστον.

ΠΕΛΤΙΚΟΓΛΟΥ: Φερ' ειπείν σ' εμάς και σε άλλες Βιβλιοθήκες στο εξωτερικό, προβλέπεται το τριπλάσιο της αξίας του βιβλίου που απωλέσθη ή κατεστράφη. Και φυσικά σε μια τέτοια περίπτωση, ξανά δεν μπορεί να πάρει βιβλίο. Βεβαίως, η Εθνική Βιβλιοθήκη δεν είναι δανειστική βιβλιοθήκη, μην δώσω λανθασμένη εντύπωση, δανείζουμε σε εξαιρετικές περιπτώσεις βιβλία, διότι εάν είχαμε την καλοσύνη ή αγαθοσύνη, με τη λαϊκή έννοια, να μη δανείζουμε τα βιβλία, θα είχαμε άλλη μισή Εθνική Βιβλιοθήκη. Ο νούν νοείτο.

ΗΛΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Σε όλο το Ελληνικό Δημόσιο δεν υπάρχει ο όρος και η προϋπόθεση λειτουργίας της διαχείρισης, αυτό, ξέρετε έχει οδηγήσει τεράστια ιδρύματα...

(ΑΛΛΑΓΗ ΚΑΣΕΤΑΣ)

ΗΛΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: ...πάει να εφαρμοστεί τώρα σε όλο το Δημόσιο και σε όλους τους φορείς και τα ΝΠΔΔ. Θα εξαφανίσει βέβαια αυτό το στοιχείο, αλλά δεν μπορεί να το εξαφανίσει αποτελεσματικά, αν δεν υπάρχει συγκεκριμένη διαχείριση. Γιατί δεν είστε πάντα εσείς που είστε μέσα στη Βιβλιοθήκη, είσαστε δύο, τρεις, πέντε άνθρωποι. Και ως προς το μοντέλο, εγώ δεν συμφωνώ στην πλήρη ομοιομορφία, πιστεύω υπάρχουν θέματα μεγεθών και θέματα λογικής που κυριαρχούν στο Δήμαρχο και στα Δ.Σ. Αυτή η φιλοσοφία όμως, πιστεύω, μπορεί να συμπεριλάβει ένα μοντέλο με διάφορα μεγέθη και σίγουρα πρέπει ένα μοντέλο ως προς τους στόχους, εκεί το βλέπω, διευρυμένο με την έννοια της γενικής προσφοράς στη γνώση που καλείται να παίξει η Δημοτική Βιβλιοθήκη. Και προς θεού, θέλω να επιστήσω και την προσοχή σας, αν μου επιτρέπετε, στην διαφαινόμενη αντιπαλότητα που πάει να υπάρξει μεταξύ των Δημοτικών Βιβλιοθηκών και των Σχολικών Βιβλιοθηκών.

Αυτό, έχετε υπόψη σας, θα είναι ο μεγαλύτερος εχθρός που θα υπάρχει και για τους βιβλιοθηκονόμους και μεταξύ των όποιων εκπαιδευτικών. Και βέβαια υπάρχει ο κίνδυνος αυτός, αυτός όμως πρέπει να καταπολεμηθεί και πρέπει να βρεθεί τρόπος παντρέματος και στα όργανα τα οποία μετέχετε, δηλαδή η Σχολική Βιβλιοθήκη είναι προέκταση της Δημοτικής Βιβλιοθήκης και να είναι λειτουργικά δεμένα μεταξύ τους και το αντίστροφο. Η Σχολική Βιβλιοθήκη είναι επέκταση της Δημοτικής. Να υπάρξει ένα τέτοιο πάντρεμα, γιατί δεν νοείται αντιπαλότητα σ' αυτό το χώρο, είναι πάρα πολύ ευαίσθητος. Δεν ξέρω κατά πόσο, αναφέρθηκε η κυρία για την συνεργασία με το Εθνικό Κέντρο Βιβλίου, το οποίο κάνει τα τελευταία χρόνια μία πάρα πολύ μεγάλη δουλειά.

ΠΕΛΤΙΚΟΓΛΟΥ: Κύριε Ηλιακόπουλε, νομίζω, απ' όσα είπε η κυρία Γκαβάκου, μέχρι στιγμής τουλάχιστον, όπως φαίνεται, η δραστηριότητα των Σχολικών Βιβλιοθηκών να τερματίζεται μέσα στον περίβολο του σχολείου. Και μόνο στην επαρχία, όπου δεν υπάρχουν πολλές Βιβλιοθήκες, να επεκτείνετε και προς τους δημότες που έχουν ανάγκη, όπως ανέφερε τους στρατιώτες. Μέσα όμως στις μεγάλες πόλεις, όπου υπάρχουν οργανωμένες Δημοτικές Βιβλιοθήκες, και η δράση των Σχολικών Βιβλιοθηκών, όπως

στην αρχή τουλάχιστον μας δίνεται η εντύπωση και μας είπε και η κυρία Γκαβάκου, περιοριστεί μέσα στα στενά όρια του σχολείου και δεν υλοποιηθεί κι εδώ αυτό που γράφεται σε άρθρο και σε εκτός σχολείου πολίτες του Δήμου, και υλοποιηθεί αυτό, φερ' ειπείν και στο Δήμο μας, τότε θα υπάρξει μια σύγκρουση, ποια θα είναι η σχέση μεταξύ μας. Εκεί θα πρέπει να συζητήσουμε, και η γνώμη μου είναι ότι όσο πιο μεγάλη παρουσία έχει μια Δημοτική Βιβλιοθήκη σε εκδηλώσεις, σε εμπλουτισμό βιβλίων, νομίζω θα υποσκελίσει τη Σχολική Βιβλιοθήκη.

ΗΛΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Και ένα τελευταίο είναι ότι εδώ δίπλα, σ' ένα δρόμο δικό μας, επειδή είστε όλοι νέοι άνθρωποι και προβληματισμένοι και φαίνεται ο προβληματισμός και είναι ευχάριστο πράγμα αυτό. Έχει ανοίξει ένα Cafe-Internet. Εγώ το βλέπω σαν ένα εργοστάσιο. Έχω εργαστεί σε πολύ μικρή ηλικία, 11 χρονών πρωτοπήγα σε εργοστάσιο, δεν το λέω σαν κάτι καλό ή κακό, σαν γεγονός το λέω. Μπαίνεις μέσα, είναι τα computer στη συνέχεια, δύο σειρές computer στο ένα, τρεις στο άλλο. Μαζεύονται δύο, τρία παιδιά στο ένα, άλλα δύο, τρία παιδιά στο άλλο και γίνεται αυτό το πράγμα. Αυτό δείχνει μια ανάγκη. Ο Δήμος σαν φορέας, άμεσα εκλεγμένος, είναι λαϊκός θεσμός. Πρέπει να προβληματιστεί απ' αυτά τα φαινόμενα. Γιατί να μην υπάρξει το Cafe-βιβλίο. Γιατί να μην υπάρξουν σύγχρονες μορφές οργάνωσης του να συναντώμαι εγώ με την κυρία, ανεξάρτητα αν μου είναι συμπαθής ή αντιπαθής. Δηλαδή να μπορεί να κάτσουν δύο άνθρωποι, πέντε άνθρωποι να συζητήσουν, δηλαδή να διαβάζουν σ ένα τραπέζι, αλλά να είναι σωστό.

Και ένα άλλο που δεν ήθελα να θίξω στην κυρία, γιατί δεν ήρθε εδώ για να της βάλουμε εφ' όλης της ύλης και δεν της ανήκει όλη η ευθύνη. Το σχολείο, που σχεδιάζεται πλέον, δεν μπορεί να σχεδιάζεται με τυποποιημένα σχέδια του '60, ή του 70, ή του '80 ή και του '90 ακόμα. Το σχολείο πρέπει να αλλάξει στο επίπεδο της αισθητικής και των λειτουργιών για να ενταχθεί και η Βιβλιοθήκη με έναν τέτοιο τρόπο ώστε απ' τα ερεθίσματα που έχουμε από παιδιά, απ' τον περιβάλλοντα χώρο και τον δομημένο χώρο, διαμορφώνουμε το χαρακτήρα μας. Μην έχουμε ψευδαισθήσεις. Επομένως να έχουμε μία τάση διαφορετική, ανάταση. Και τον πολιτικό μηχανικό που έλεγε η κυρία, εγώ δεν τον εμπιστεύομαι. Γιατί η Αθήνα, η Θεσσαλονίκη και όλη η ελληνική επικράτεια είναι

δημιούργημα αυτού του κυρίαρχου επαγγέλματος στον κλάδο, των τεχνικών. Με καταλαβαίνετε πολύ καλά τι θέλω να πω.

Κι αν είναι κάποιος απο σας και τεχνικός, να μου το συγχωρήσει, αλλά η βαρβαρότητα των πολιτικών μηχανικών, έχει εκβαρβαρήσει όλο αυτό το πράγμα που είναι ο περιβάλλον χώρος μας. Επομένως η Βιβλιοθήκη πρέπει να θέλγει, δηλαδή δεν μετράμε μία αίθουσα με το 50 τ.μ., θα μπορούσε να είναι, εν ανάγκη και 40, γιατί μοιάζει με τους όρους που βάζει ο Όμιλος των Ιπποδρομιών Ελλάδος και ο Ιππόδρομος, για ν' ανοίξει κάποιος ένα γραφείο στοιχημάτων. Όχι, προς Θεού! Δεν είναι τέτοιο πράγμα, είναι άλλο πράγμα η Βιβλιοθήκη και η αισθητική πρέπει να κυριαρχεί. Συγνώμη για την όλη καθυστέρηση που σας έκανα.

ΠΕΛΤΙΚΟΓΛΟΥ: Θα δώσω το λόγο για ελάχιστα λεπτά, στην κυρία Ζωή από το Νέο Ψυχικό να μας πει αν μπορούμε να συστήσουμε κάποιο σωματείο, εσείς οι εργαζόμενοι στις Δημοτικές Βιβλιοθήκες. Μια σκέψη ήταν, και ανέλαβε να διερευνήσει το θέμα, σας ακούμε.